

Viliam Klimáček

A HIPERMARKET

Szereplők:

ÉVA, 20 éves

PÉTER, 60 éves

IAN, 30 éves

KARINA, 27 éves

ANNA, 55 éves

1.

Hipermarket

Ian csináltatott öltönyében állásinterjút készít Péterrel.

IAN: A nők melleit bámulni tilos! A munkahelyen ezt nem tűröm!

PÉTER: Igenis.

IAN: A szemükbe se nézzen!

PÉTER: Nem nézek a szemükbe.

IÁN: Világos?

PÉTER: Undorítóak.

IÁN: Tessék?

PÉTER: Hazudósak.

IAN: Becsapnak és meglopnak. Mert itt rettentően sok a tolvaj.

ANNA HANGJA:

Gong

Kedves vásárlóink, szíves figyelmüket kérjük! A férfiosztály fehérnemű részlege ma rendkívüli engedményekkel várja önöket.

Akciós áron kapható öt pár fekete zokni egy csomagban. *Gong*

IAN: Ez a rengeteg árú megőrjíti az embereket. Elsősorban a nőket. Maga szerint mitől izgulnak fel leginkább a szarkacikák?

PÉTER: A férfialsótól.

IAN: A mosóportól. Begerjednek az illatától. Biztos szerelem hormont raknak bele. A mosóporok hatása alatt fejüket vesztve tolvajkodnak. És mit lopnak még?

PÉTER: Alsóneműt.

IAN: Illatszereket.

PÉTER: Egy tíz kilós Persilt lehetetlen eldugni.

IAN: Tudnék mesélni.

ANNA HANGJA:

Gong

A textilosztályon hamarosan megkezdjük női fehérnemű kollekciónk bemutatóját. A tavasz lilája felváltja a téli rózsaszínt. *Gong*

IAN: Ez a hely mindenkit felizgat. Korlátlanok a lehetőségek. Bejön valaki, hogy vegyen egy rágót, aztán egy mikroval távozik. Az emberek a bevásárlásból hazatérve szexeléssel vezetik le feszültségüket. A szexuális aktusok harminchárom százaléka a hipermarketeknek köszönhető.

PÉTER: Én inkább kipakolom a szatyrokat és elnyúlok a díványon.

IAN: És utána?

PÉTER: Bekapcsolom a tévét.

IAN: Na látja, ezért alkalmas arra, hogy biztonságisként dolgozzon nálunk!

PÉTER: Büszke vagyok rá, uram.

IAN: Egy volt rendőrtiszt?

PÉTER: Titkosszolgálatos, uram.

IAN: Ne urazzon folyton!

PÉTER: A múlt rendszer éber őre.

IAN: Most meg a mai rendszeré.

PÉTER: A szabadkereskedelemé.

IAN: A bevásárló háziasszonyoké. Figyelje őket! Bármire képesek!
A próbafülkében látszólag blúzokat próbálgatnak, s közben magukba dugják az árút. Egyszer egy nő huszonkét Dior rúzzsal távozott, s ugye mondanom sem kell, hova rejtette.

ANNA HANGJA: *Gong*
A videokazetták, és a könyvek osztályán megvásárolhatják „A férfiak disznók” című bestseller írónőjének a „Hogyan négyeljük fel a nőket?” című legújabb regényét. *Gong*

PÉTER: Huszonkettőt?! De hát nem ellenőrizhetem mindegyiknek a...

IAN: Ellenőrizheti. Odahívja az egyik eladó kolléganőt. De ne feledje: fő a diszkréció!

PÉTER: Egy tolvajjal szemben?

IAN: A tolvajt is jövődöbeli ügyfélnek tekintjük. Figyelmeztetjük, de nem vesszük el a vásárlókedvét. Legközelebb akkor máshol költené el a pénzét.

PÉTER: A pasasok kevésbé lopósak?

IAN: Fantáziátlanok. Nyolcvan százalékuk a lebukáskor sírva fakad. Az egész ügyet nagyon körültekintően kell kezelni.

PÉTER: Biztos, hogy meg lesz velem elégedve.

IAN: Én is azt remélem. De ha három napig egyetlen tolvajt sem buktat le, kénytelen leszek elbocsátani.

x x x

Éva unott arccal áll a CD-s pult mögött. Karina fülhallgatóval a fülén táncol a számunkra nem hallható zenére.

ÉVA: Fogadni mernék, hogy most sem veszi meg.

KARINA: *Leveszi a fülhallgatót*
Tessék?

ÉVA: Kéri azt a CD-t ?

KARINA: Tök jó!
Visszateszi a fülhallgatót, s újra táncolni kezd.

Bejön IAN. Elbújik, s úgy figyel a két nőt.

ÉVA: Kibaszott egy meló.

KARINA: *Leveszi a fülhallgatót*
Mit mond?
Visszateszi a fülhallgatót, táncol.

ÉVA: Egy hónapja idejár, és mindig ugyanazt a CD-t hallgatja. Nem lop. Semmit sem kérdez. Senkit sem zavar. Utálom.

KARINA: *Leveszi a fülhallgatót*
Most mondott valamit.

ÉVA: Csak azt, hogy minden rendben.

Karina visszateszi a fülhallgatót és tovább táncol. Éva tovább unatkozik.

IAN: *Rápillant Éva kitűzőjére*
Éva? Szóval... Éva, maga ugye nem szereti a zenét?

ÉVA: Szerettem, amíg nem kellett eladnom.

IAN: Mióta van nálunk?

ÉVA: Egy hónapja.

IAN: *Figyeli a táncoló Karinát, aki nem vesz róla tudomást*
Ez a nő már egy éve jár ide. Minden nap bejön nyolc és tizenegy között. A gyerekét a bébiszitterre hagyja. Beugrik a fitnessbe. Lezuhanyozik, aztán ide jön zenét hallgatni.

ANNA HANGJA: *Gong*
Kedves vásárlók, kérem, fizetéskor vegyék igénybe aranykártyájukat, és a vele járó fantasztikus kedvezményeket. Az aranykártyákat a pénztáraknál igényelhetik. *Gong*

IAN: Tudja, mit hallgat?

ÉVA: Vonós zenét.

IAN: Van, aki Vivaldinak hívja. Tudja, mit lehet Vivaldi alatt a legjobban csinálni? Kiválóan lehet húst kicsontozni. A leghíresebb séfek háromnegyede Vivaldit hallgat munka közben.

ÉVA: *A táncoló Karinára pillant*
Ez ugyan nem néz ki szakácsnőnek.

IAN: Állás nélküli színész. És egy három hónapos kisfiú édesanyja. Most ezt a szerepet játssza. Ki kell tennem innen a szűrét, mert ezzel a bolondozással elijeszti a vásárlókat.

Éva leveszi a köpenyét és átnyújtja a Iannak
A mélyhűtő pultnál felszabadult egy hely, ott majd hűsölhet.

ÉVA: Miért szívta mellre?

IAN: Nem szívtam mellre.

ÉVA: De igen.

IAN: De nem.

ÉVA: Mellre szívta, amit mondtam róla.

IAN: Nem érdekel, hogy mit mondott.

ÉVA: Láttam, amit láttam!

IAN: A szentségét, akkor érdekel!

ÉVA: Megyek hűsölni.

IAN: *Karinára pillant.*
A nő a feleségem.

x x x

Péter agyonnyúzott pulóverében adó-vevőkészülékkel járkal a sorok között

PÉTER: Figyelem a BB-t, figyelem a BB-t. Kezében van egy hajlakk! Zsebre teszi!
Bassza meg! Visszatette. Megüt a guta. A pénztár felé megy.

IAN: *Bejön*
Még van egy napja.

PÉTER: Most majdnem elkaptam egyet.

IAN: Huszonnégy óra nulla nulláig várok.

PÉTER: Megbízhat bennem, uram.

IAN: Vagy elkap egy tolvajt, vagy elbocsátom.

PÉTER: Szükségem van a munkára.

IAN: Napi harmincezerrel rövidítenek meg bennünket. Nem vagyunk annyira jól eleresztve, hogy mi dotáljuk az országot.

PÉTER: Elkapom, uram!

IAN: Kit?

PÉTER: A Bardot.

IAN: Bardot?

PÉTER: Negyvenes, szőke. Lopásra készült az illatszeren.

IAN: Elkapta?

PÉTER: Visszatette az árút.

IAN: *Felvidulva*
A BB-t.

PÉTER: Színésznők neveit adom nekik.

IAN: Akkor miért nem Sharon Stone?

PÉTER: Az ő filmjeit nem szeretem, uram.

IAN: Ne urazzon folyton!

PÉTER: *Megszólal az adó-vevője*
Vétel. Mastroiani az élelmiszeren. *Kikapcsolja*
Lopják a tortallinit, uram!

IAN: Ne urazzon többet. Meg aztán vegyen fel egy öltönyt. Úgy néz ki, mint egy hajléktalan.

PÉTER: El akarok vegyülni.

IAN: Hol él maga? Ide csak szép emberek járnak. Észre vette egyáltalán, hogy ma már más világban élünk? Egyre több a szép ember. Vasárnaponként már nem templomba járnak. Inkább bevásárolnak. Az a célunk, hogy minél többen hozzánk jöjjenek.

x x x

Éva a hűtő helyiségben a marhahúsok között füves cigit szív.

ÉVA: Egyetlen dolgot tanultam meg az anyámtól: a natúrszelet elkészítését. A leggyorsabb húsétel. Megsózod, kivered, bedobod az olajba. Bár ahogy itt elnézem ezeket a kampókra aggatott teheneket, egyre inkább elmegy a kedvem a húsevéstől. Kibaszott egy élet. Csupa jó dolgot vet eléd, és rögtön el is veszi tőlük a kedved. Egy robottá válsz. A jó robot minden nap agyon melózza magát. Vásárolni és szórakozni akar. Aztán, ha elromlik, bedugják a tepsibe.

PÉTER: *Belép és eloltja a lány cigarettaját*
Megőrültél?! Jelezni fog a füstjelző!

ÉVA: A frigóban?

PÉTER: A frigóban.

ÉVA: A frigóban nincs tűzveszély.

PÉTER: Hogy, hogy?

ÉVA: Megfagyna a tűz.

PÉTER: Ezt nem tudtam.

ÉVA: Hányasod volt fizikából?

PÉTER: Nem vagy túl szemtelen?

IAN: *Bejön*
Miért van a frigóban füst? *Évának*
Én meg még egy esélyt adtam neked.

ÉVA: Arra, hogy megdögöljek a pult mögött, mint az anyám!?

IAN: Takarodj!

ÉVA: Amikor a boltban agyvérzést kapott, mindene azokkal a bolyhokkal volt tele, amik a vacak szőnyegekből hullottak, amelyeket egész életében árult.

IAN: Biztonságis, dobja már ki!

PÉTER: Egy cigarettáért?

IAN: *Péter kitűzője felé hajol*
Péter? Gratulálok az első szarkához!

ÉVA: Én nem loptam!

IAN: Rosszabb. Te egy kibaszott drogos vagy! Péter, ismétlje!

PÉTER: Te egy kibaszott... drogos vagy.

ÉVA: *Eolvassa Ian kitűzőjét*
Ian... ez meg milyen név?

IAN: Tudja egyáltalán a techno nemzedék, hogy ki volt a Jethro Tull?

ÉVA: Angol beat zenekar, nem?

IAN: Apám rajongott értük. Az énekest Andersonnak hívták.
Ian Anderson.

ÉVA: Hippi volt a kedves papa? Azt a fülhallgatóst pedig ott miért szégyelli, hogyha szereti?

IAN: Majd én gondoskodom róla, hogy sehol se kapj munkát.

ÉVA: Maga nem engem rúg ki, hanem tőle akar megszabadulni.
Péter kifelé tereli Évát. Amikor kimentek, Ian végigszívja a cigarettát.

IAN: A jó öreg füvecske.

2.

Szinkronstúdió

Karina, fülhallgatóval a fülén, egy szappanopera jelenetet szinkronizál. Nézi a videofelvételt, amelyen egy luxus fotelben elterülő, gazdag úri hölgy látható. Mögötte – szintén a videó felvételen – Ian áll egy csizmában és szombréróban. Karina a szerep szerint éppen telefonál. A bejátszás újra és újra ismétlődik.

KARINA: Nem, apa, nem adom meg a számomat. Ami köztünk történt, az,
megbocsájthatatlan. Akkor reggel...
Eltéveszti, várja a bejátszás újakezdését.
Nem, apa, nem adom meg a számomat. Ami köztünk történt, az, megbocsájthatatlan.
Akkor reggel, Buenos Airesben... igen, hat éves voltam...
Kissé idő előtt szól a felvételen szereplő Ianhoz.
Pedro, ne állj úgy ott, mint fasz a lakodalomban!
A bejátszás újakezdésére vár

SZINKRONRENDEZŐ: *A hangosbemondóból szól a hangja*
Karina, nyugi! Kezdjük előről.

KARINA: Nem, apa, nem adom meg a számomat. Ami köztünk történt... a fenébe!

SZINKRONRENDEZŐ *A hangosbemondóból halljuk.*
A Buenos Airestől kezdjük.

KARINA: *Kivárja a megfelelő pillanatot, hogy újra kezdje.*
Akkor reggel Buenos Airesben... igen, hat éves voltam... Pedro, ne álldogálj ott, mint egy idióta!
Ian a videó felvételen kimegy.
Bejöttél a hálószobámba, apa...
Karina hallgat, a bejátszás tovább fut.

SZINKRONRENDEZŐ *Hangját a hangosbemondóból halljuk.*
Minden rendben? Kezdjük a Pedrótól.

KARINA: Beléptél a hálószobámba, apa... megcsókoltál... a szalonban Vivaldi szólt ... a nagylányod becsukta a szemét, és többé nem volt már kislány...
Leteszi a fülhallgatót
Ez annyira szar!

SZINKRONRENDEZŐ *Hangját a hangosbemondóból halljuk.*
Nem én írtam, Karina.

KARINA: Elnézést.

SZINKRONRENDEZŐ *Hangját a hangosbemondóból halljuk.*
Szünetet tartunk. Ja, az anyád keresett.

KARINA: Már megint?!

SZINKRONRENDEZŐ *Hangját a hangosbemondóból halljuk.*
Intézd el, OK?

KARINA: *Kimegy a stúdióból. Anna várja*
Mit akarsz már megint?

ANNA: *Lelkesen*
A barátnőm kisunokája elkapta a bárányhimlőt!

KARINA: Na és?

ANNA: Ha elvinnéd hozzájuk a kis Petyát, most túl eshetne rajta.

KARINA: Te nem vagy észnél!

ANNA: Mindenki így csinálja! Túl lennétek rajta. Tegnap olvastam épp egy hirdetést... bárányhimlős gyereket keresnek. Mit gondolsz, miért keresnek bárányhimlősöket?!

Karina el akar menni
Én csak segíteni akarok, de te meg rám se bagózol!

KARINA: Úgy viselkedsz, mint akinek nincs ki mind a négy kereke.

ANNA: Na de kérlek?! Az anyád vagyok!

KARINA: Bocsáss meg.

ANNA: Tényleg nem hiányzom neked?

KARINA: Anyuska...

ANNA: Cicuska...?

KARINA: Kérlek. Legalább egy hétig ne gyere fel hozzánk.

ANNA: Eltiltasz az unokámtól!?

KARINA: Ha nem lenne, nem lenne miről beszélünk.

ANNA: Karácsonykor pedig milyen jól megvoltunk, ugye?

KARINA: Katasztrófa volt.

ANNA: Talán én stuccoltam meg a fát a csirkebontó ollóval?!

KARINA: Ian tette, de csak miattad.

ANNA: Én pedig még nem láttam olyat, hogy egy leánygyermek az anyja előtt veszekedjen a férjével! Tudod te, hogyan éreztem magam? Ha nekem valaha is gondom volt az apáddal, azt mi egymás közt intéztük el.

KARINA: Te meg átbögted az éjszakákat!

ANNA: Tele volt veletek a pletykalap! A díva összebalhézott a férjével!

KARINA: Bepereltük a szerkesztőséget.

ANNA: Ugye nem fogsz elválni, ugye nem?
Szeretné átölelni a lányát, de az kihátrál az ölelésből
 Azt beszélik, hogy a hipermarketbe jársz zenét hallgatni...
Karina bólint
 Aki a hangosbeszélőből beszél, az, én vagyok.
Karina bólint
 Az egyik eladónő szólt az érdekemben, tudod, együtt jártunk szavalóversenyekre. Néha titokban figyellek. Egy tükörablak mögül figyeljük a szarkákat.
 Mit szinkronizálsz?

KARINA: A szenvedélyek partját.

ANNA: Apád büszke lenne rád.

KARINA: Hat éves voltam, amikor meghalt. Te elégetted a fényképeit, még azt is, amit a matracom alatt tartottam. Akkor halt meg másodszor. Szörnyen bőgtem.

ANNA: Miattad vállaltam új állást.

KARINA: Egyetlen egy dolgot tanítottál meg nekem, hogy naponta háromszor kell bugyit cserélnem.

ANNA: Soha nem tudhatod, ki lát meg fehérneműben.

KARINA: Csak a kezedre emlékszem gyerekkoromból. Arra, ahogy kirángat a taxiból, és egy újabb válogatásra cipel. Mindig jeget kellett nyalogatnom.

ANNA: Jeget?

KARINA: Tele volt vele a mélyhűtő.

ANNA: Talán én kényszerítettem rá?!

KARINA: Egy kockát reggel, egyet este.

ANNA: Ezt most találtad ki! Jeget?!

KARINA: A torkomat edzeted. Egyetlen egy forgatási napot sem hagytam ki.

ANNA: Na látod.

KARINA: Tizennyolc éves koromig veled aludtam. Elűzted az összes szerelmem.

ANNA: Ó, igen, a szörnyeteg, a förtelmes anyád... tönkre tette az életed! *Elsírja magát*

KARINA: Jaj, anya...

ANNA: Amikor először láttalak a tévében, elsírtam magam. A lányom, a színésznő! Az egész stáb imádott.

KARINA: A gyerek sztárok olyanok, mint a kölyökkutyák. Az elején rajonganak értük, mindent megengednek nekik. Megengedik, hogy bebújjanak az ágyba. Később már csak a szőnyegre feketnek, majd végül a bejárati ajtó elé dobnak nekik egy rongyot. Aztán egy nap kiviszik őket az erdőbe, és otthagyják őket.

RENDEZŐ HANGJA: *Hangosbemondón*
Karina, kezdhetünk?

KARINA: *Annának*
Kérlek, ne gyere többé hozzánk. Soha.

ANNA: Beteg vagyok. Másfél évem van hátra.

KARINA: Én nem vagyok jó gyerek! Nem tudok megbocsátani, mert csak ez az egy elcseszett életem van, amivel én sem tudok mit kezdeni.

ANNA: Karina, én meg fogok halni!

KARINA: Majd felhívlak.

Elmegy. Anna egyedül marad. Sötét

3.

Az útszélén

Időnként halljuk az átsuhanó autók zaját. Éva kihívó ruhában Ianhoz lép

ÉVA: Uram, egy kis vigaszra vágyik?

IAN: Már parkolni sem lehet ebben az országban?

ÉVA: Mivel itt állt meg, nyilván ezt akarja.

IAN: Lerobbant a kocsim.

ÉVA: Egész jó kifogás.

IAN: Ugyan, hagyjon békén.

ÉVA: Még mindig Vivaldit hallgat?

IAN: Tessék?

ÉVA: A hipermarketben. Folyton ugyanazt a CD-t hallgatta.

IAN: Honnan tudja?

ÉVA: Miatta dobott ki.
Ian nem emlékszik
A kibaszott drogos csaj.

IAN: Ezer ilyen van nálunk. Ki emlékszik mindegyikre?
Éva elmegy
Várj!
Éva visszajön. Megsimogatja Ian arcát
Csak a kocsim robbant le, világos?!

ÉVA: Mit keres itt egy olyan szivar, mint amilyen te vagy?

IAN: Miért szopatta le magát Hugh Grant Amerikában?

ÉVA: Menj haza.

IAN: Ráérek.

ÉVA: Vár rád a Barbie. Meg a kis Kent is örül majd a papának, nem?

IAN: Engem nem húzol fel.

ÉVA: Lindának tők jó a szinkronhangja.

IAN: Hogy mi van?

ÉVA: Hogy a feleségednek jó a hangja.

IAN: Te nézed?

ÉVA: „A szenvedélyes partokat” minden kurva megnézi, a legkisebb falutól kezdve ideáig. Ha az megy, az tuti, hogy senki sem melózik.

IAN: Te tényleg ott dolgoztál?

ÉVA: A hipermarketben? CD-k, húsok, aztán, viszlát.

IAN: Emlékszem már. Te vagy az a frigóból.

ÉVA: Bingó!

IAN: Nos, kirúgtalak. És akkor mi van?

ÉVA: Semmi. Te kérdezted.

IAN: Aztán hova tűntél?

ÉVA: Who is who.

IAN: Erotikus szalon?

ÉVA: Enciklopédia. Vállalkozásban utaztam. Egy fotó és egy életrajz egy kötetben. A boltban egyre sem fizettek elő. Kivittük direkt árusításba. Bőrkötésben kilencezer, bársonyban hat, keménykötés háromért. Felügyelő bizottságok. Foci klubok. Amit akarsz.

IAN: Azért jobb, mint a frigó, nem?

ÉVA: Nyolcvankilenc interjút adtam el.

IAN: Ennyi ismert figura van nálunk?

ÉVA: Minden második közben arra gondolt, hogyan kerüljön a lábam közé. Minden negyedik ezt el is mondta.

IAN: És hányan tették meg?

ÉVA: Öten.

IAN: *Számol*
Minden tizenkilencedik. És ezt a mostanit meddig akarod csinálni?

ÉVA: Kell a pénz.

IAN: És ha megszerezted?

ÉVA: Egy darabig. Aztán, meglátjuk, mit kaphatok még.

IAN: És ha örökké tart?

ÉVA: Mi tart ma örökké?

IAN: *Kézét Éva hóna alá teszi*
Mindig felizgatnak azok a nők, akik izzadnak. Karina soha sem izzad. A kis muffjának Margaret Astor illata van, mint amikor reggel felhúzzák a rolót. Művi. Még rendes orgazmusa sem volt soha.

ÉVA: És ez nem a te hibád?

IAN: El tudja játszani, nem?! Na irány az autó!

ÉVA: *Leveszi a harisnyát*
Utálok, ha a manusz lefröcsköli a szoknyám. Te nem disznólkodsz, ugye?

IAN: Nem.

ÉVA: Teljes mondattal.

IAN: Nem disznólkodom.

ÉVA: Az egészet.

IAN: Nem disznólkodom, és nem fröcskölöm le a szoknyád.

ÉVA: Magázzál.

IAN: Nem fröcskölöm le a szoknyáját.

ÉVA: Hölgyem.

IAN: Hölgyem.
Kezét szagolja
Iszonyatosan felizgatsz.

ÉVA: Magázzál!

IAN: Fel... izgat.

ÉVA: Hölgyem!

IAN: Hölgyem.
Csókolgatja

ÉVA: Ugye, te mindig magasról szartál másokra?

IAN: Magát nem szarom le.

ÉVA: Én mondom, sajnálom a gyerekedet.

IAN: Ezt ne mond...

ÉVA: Egy olyan pöcs, mint te, úgy sem érti meg.

IAN: *Brutálisan megragadja*
Előbb seggbe kúrlak.

ÉVA: Magázz.

IAN: Iszonyatosan bejössz nekem, amikor így védekezel.

ÉVA: Magázz!

IAN: Maga bejön... nekem.

ÉVA: OK. Menjünk a kocsiba.
Ian elengedi, Éva ágyékon rúgja, Ian a földre rogyik
Most már húzz a picsába, te geci.

4.

Videószolgálat

Péter otthon vodkázik.

PÉTER: Gyakran arról álmodom, hogy a hipermarket kígyózó sorai között kézen fogva sétálok a feleségemmel, Mártával. Mártnak nyitva marad a szája a meglepetéstől, de nem szól egy szót sem. Tizenöt éve halott. Nézd, mennyi féle chips! Hitted volna? Valaha csak a sós

volt. És most? Paprikás, fokhagymás, hagymás, chillis, sonkás, szalonnás, szójas, kóser és nézd csak azokat a krumplis szörnyűségeket. A gyerekek imádják. Bábszínházat játszanak chipszekkel. Márta vágyakozva felsóhajt, meg akar csókolni, de amikor feléje hajolok, nincs sehol...

- ANNA: *Bejön*
Ez a Péter videószolgálata?
- PÉTER: *Elrejtí az üveget*
Egy kicsit.
- ANNA: Megtaláltam a névjegyét. A hipermarketben.
- PÉTER: Biztos elhagytam.
- ANNA: Másol videókat is?
- PÉTER: A városban nekem volt elsőnek kamerám! Akkor kezdtem vállalkozni, amikor más még fel sem ébredt. Itt még akkor senkinek sem volt kamerája. Esküvők, keresztelők, céges bulik... egy pár évig szépen megéltem belőle.
Anna átnyújt egy 8 mm-es filmdobozát.
Nyolcas? Ma már digiben utazunk.
Berakja a filmet a lejátszóba. Kézi kamerával készült fekete-fehér felvételeket látunk – a fiatal Anna egy kislánnyal sétál. Mellette fel-felvillan a kameraman árnyéka.
- PÉTER: Az ott maga?
- ANNA: Nem szívesen nézem.
- PÉTER: Az meg a lánya?
- ANNA: *Bólint*
Az árnyék meg a férjem. Sokszor megalázott.
- PÉTER: Én nem faggatom.
- ANNA: Folyton megcsalt. Még a vakondlyukat is megdugta volna.
- PÉTER: Egy másolat elég lesz?
- ANNA: Rettegtem minden éjszakától. Félttem a gyöngédségtől. Kiáltoztam. Csak parányi a fájdalom és a gyönyör között a különbség. Annyira ordítottam, hogy kénytelen volt feltenni egy lemezt, nehogy

meghalják a szomszédok. Vivaldit... A mai napig utálom azt a lemezt. Aztán kezdtem el verseket írni. Becsempészttem az öltözőjébe, a holmijai közé tettem, ha szolgálati útra ment. Az ingei közé. Ezt itt vele adtam Karl Marx Stadtba.

PÉTER: Nincs rá szükség...

ANNA: Annyira szeretném.

*Egy szép napon a férfiak kismadarai
kiröppentek a nadrágból s körülnéztek,
majd fejüket megemelve
huss, messze északra,
az örök tél tájaira húztak.
A férfiak pedig
Üresen lábközükkel ottmaradtak.
Először kissé lázadoztak, voltaképpen
Ordítottak és dühöngtek.
Majd harmadnapra elcsitultak, megnyugodtak.
És amit soha sem gondoltam volna,
A férjem is végre felfigyelt rám.
Először az életben egymás mellett
csak úgy végig feküdtük az éjszakát.
És reggelig beszélgetve,
valahova messze – messze,
talán északra,
közös nyaralást terveztünk.*

PÉTER: Asszonyom, kész a másolat.

ANNA: Kérem, hívjon Annának.

PÉTER: Anna, szép volt a verse. De nem is tudom, nem kellene-e megsértődnöm. A férfiak nevében.

ANNA: Mondjak el még egyet?

PÉTER: Ha lehet, kérném, inkább...

ANNA: A címe: FÉRFIAK ÉS NŐK
Férfiak serege hasal a réten,

*Erőszakot téve a Földön.
Szexelnek vele, akár egykor az istenek.
A bolygó meg zihál, akár a hurrikán.
Közben egy csapat nő
teregeti a kimosott ruhát.
Úgy látom, esni fog – mondják.
virágainkra áldás a zápor.*

PÉTER: A mai napig bánt, hogy amíg élt a feleségem, soha nem mondtam el neki, hogy mennyire szükségem van rá. Amikor ügynökösködtem, egyik éjszaka saját magamnak csináltam, ugye érti...

ANNA: Ez gyakran megesik egy házasságban.

PÉTER: ... miközben, más nőt nem is tudtam elképzelni, mint Mártát.
Akkor értettem meg igazán, mennyire szeretem. Már késő, nemde?

Átadja Annának a videókazettát

ANNA: Menyivel tartozom?

PÉTER: Semmivel. A versekért adtam.
Anna

elmegy. Péter előveszi a gondosan elrejtett magnót, amellyel titokban felvette a beszélgetést. Beleteker, és hallgatja Anna hangját

ANNA: ... *Egy szép napon a férfiak kismadarai
kiröppentek a nadrágból s körülnéztek...*
Péter beleteker a kazettába, és tovább hallgatja Anna hangját
Át tudja írni videóra?

PÉTER: Anna. Ötvenöt év. Özvegy. Egy gyerek. A felvétel készült tizenhetedikén, csütörtökön, fél nyolckor.

5.

Az interjú

Egy villa korszerűen berendezett nappalija. A tévében „A szenvedélyes partok” sorozatot láthatjuk, hang nélkül. Karin és Ian argentinosan alakítják a szerepeket. A valódi szereplők a bejátszást figyelmen kívül hagyja.

KARINA: Meg kell kapnom a szerepet.

IAN: Isteni vagy, megkapod.

KARINA: Ezernyi ilyen van.

IAN: Te vagy a legjobb, Karina!

KARINA: De az Németország.

IAN: Szükségük van egy hasznot hozó pofikára, világos?

KARINA: Nekem nincs hasznot hozó pofikám.

IAN: De van akcentusod...

KARINA: Két éve járok nyelvtanfolyamra, és az első eladó Drezdában azt kérdezte tőlem
- Woher kommen sie!

IAN: Az akcentust tekintsd előnynek.

KARINA: Ezzel aztán csak egy kelet-európai kurvát játszhatok el!

IAN: A szerep jó. Huszonhárom forgatási nap.

KARINA: Nina von Autobahn! Egy børszerkós sortban az autópályán.

IAN: Színésznő vagy, nem? Egyszer kurva, egyszer királynő.

KARINA: Mikor voltam én királynő?

IAN: Nos... „Az elátkozott kuktában”.

KARINA: Egy királylány, aki belepottyant a tésztába! Rögtön a harmadik képben. Egész életemben csak másodosztályú szerepeket kapok.

IAN: *Megcsókolja*
Vegyük át még egyszer. Elmész, és szépen megnyered a válogatást.

KARINA: Bejutottam az utolsó körbe.

IAN: Na látod! Hányan vagytok?

KARINA: Négyen.

IAN: Hányan feküdtek le a producerrel?

KARINA: Négyen.

IAN: És ezt, baszd meg, csak úgy mondod!?

KARINA: Azt mondtad, hogy ez OK.

IAN: Tudom, baszd meg!

KARINA: A munka része!

IAN: OK, a munka része!

KARIN: Fel tudod egyáltalán fogni, mit jelent a németeknél forgatni?

IAN: Saját szék, saját sort.

KARINA: Kiállhatatlan vagy.

IAN: Ok. Vegyük át, még egyszer. Zene mellett.
Elővesz egy CD-t. Karina nézegeti

KARINA: Muszorgszkij? Egy szép pofika, s no lám, micsoda karrier!

IAN: És nem is döntötte ágyba a karmestert!

KARINA: Hagyd már!

IAN: Én OK vagyok.

KARINA: Ő is csak a dolgát végezte.

IAN: Muszorgszkij?

KARINA: A producer.

IAN: Az a kopaszodó, nyáladzó, aki tizenöt évvel ezelőtt még Wartburggal száguldozott Bulgáriáig?

KARINA: Na látod! Ő hol tart most, és hol tartunk mi.

IAN: OK. Csak a dolgát végezte.
Megnyugszik. Átöleli Karinát.
Aztán ágyba döntve szerep nélkül. Ezzel is számoltál?

KARINA: Ha nem segítesz.

IANA: Én feküdjek le vele?!

KARINA: Nem vagyok elég ügyes, szerezz nekem egy prostit.
IAN: Meghibbantál.
KARINA: Már nem is szeretsz.
IAN: Ahhoz, hogy megkapd az Ophéliát, előtte vízbe fulladsz?!
KARINA: Undok vagy.
IAN: Oké, oké. Szerzek. Te leszel a Nina von Autobahn.
Kimegy

x x x

Karina mobiltelefonja üzeneteit hallgatja

ANNA HANGJA: A hangpostafiókot hallja. Önnek...
IAN HANGJA: ... hét...
ANNA HANGJA: ... új üzenete van. Ha meg szeretné hallgatni, kérem, nyomja meg az egyes gombot.
Bip-hang
IAN HANGJA: Ian vagyok. Sietek, aranyom. Mindig akkor van rád szükségem, ha éppen nem vagy mellettem. Vedd már fel.
Bip-hang
Kitaláltam a ma esti menüt. Első fogás – levetkőztetek a fogammal. Vedd fel azt a haskötőt, amit Prágából hoztam.
Bip-hang
Előétel. Rumba áztatott mazsola a kis pinádból. Le fogom készni. Bekészítéd?
Bip-hang
Második fogás – elvándorolok a nyelvemmel a ball melledre. Rövid kitérő a kilátóra, aztán onnan felkapaszkodom a jobb melledre. Átmenetileg letáborozom a jobb mellbimbódon.
Bip-hang
Az istenit, Karina, vedd már föl!
Bip-hang
ANNA HANGJA: Anya vagyok, Karinkám...
KARINA: Cseszd meg!
Lenyomja a gombot a mobilján. Bip-hangot hallunk.

IAN HANGJA: Megvan a prosti. Holnap háromkor a kávézóban. Pá.
Bip. *Karina kikapcsolja a mobilját*

x x x

Ian és Karina a kávézóban ülnek. Bejön Éva.

IAN: Üdvözlöm.

ÉVA: Mi már tegeződtünk, nem?

IAN: *Évának.*
Mit iszol?

ÉVA: Semmit.

KARINA: Karina vagyok. Szia.

ÉVA: *Kezet fognak.*
Éva. Szia. Láttalak már. Egy aerobik kazettán.

IAN: Karina játszik majd abban a filmben, tudod..,

ÉVA: A keleti kurvásban.

KARINA: Voltál már valaha szerelmes?

ÉVA: Már minthogy munkaközben?!

KARINA: Úgy normálisan.

ÉVA: *Bólint*
Még soha senkivel nem beszélgettem olyan keveset, mint veled,
érted?
Ha valaki tényleg érdekel, az három szóval elmondható.
A negyedik már hazugság.

IAN: Szedsz anyagot?

ÉVA: *Felhúzza felsője ujját. Tűszúrásokat látni.*
Azért dolgozom, hogy szedhessek. Azért szedek, hogy csinálni
tudjam.

IAN: *Karinának*
Éva az áruházunk melletti standon dolgozik.

ÉVA: A módszer változatos. De mindenki lelassít, aztán báméskodik. Egyszer egy lengyel nekiment az oszlopnak. A legrosszabbak a tinik. Sötétedéskor jönnek, sokszor öten is. Motorokkal köröznek és üres sörös dobozokkal dobálóznak. Az egyik barátnőmet megerőszakolták.

IAN: Nem fizették meg?

ÉVA: Te nem tudod mi az a megerőszakolás?
Észreveszi a műanyag autódudát, amit Karina a fia biciklijére vett
A kicsinek lesz?

IAN: *Karinának*
Petya nem tud biciklizni.

KARINA: Ja, a kicsinek.

ÉVA: *Megszólaltatja az autódudát.*
Nekem is volt egy hasonlóm.

KARINA: Használsz óvszert?

ÉVA: Banánosat.

KARINA: Hogyan – banánosat?

ÉVA: Sokfajta illatú van.
Kabátjából egy egész kollekciót vesz elő
Van aki a málnásat, van aki a kiviset szereti.
A mangó kész okádék, mégis dögös. A számba nem venném, az már biztos.

KARINA: Mindig védekezel?

ÉVA: Mikor kivel.

IAN: Van valakid?

ÉVA: Csak a melóról, oksi?!

KARINA: *Tanácstalanul tarja kezében az óvszert*
Van valami... bevett trükköd?

ÉVA: *Bemutatja az óvszer felhúzását*
Benyálazod... Próbáld meg.
Karina benyálazza
Sodord meg így.
Karina hirtelen nem tudja, hogyan tovább. Ian felmutatja két ujját és Karina ráhúzza az óvszert

IAN: Kezdetnek jó.

ÉVA: Ezt mondta Hugh Grant is.

KARINA: A színész, akit besitteltek a kurvával?
Évának
Bocs.

ÉVA: A csajszi, meg az a színésznőcske...
Karinának
... bocsika... felbontotta az eljegyzést.

IAN: Milyen érzéki.

KARINA: Amerikában leszopnak egy krapekot, én meg legyek a felesége?!
Kinyitja jegyzettömbjét, és elővesz egy tollat. Évának
Vannak különleges pozitúráid? A csípőd, a feneked, amikor ott álldogálsz az útszélén?

ÉVA: Hogy hol?

IAN: Az országúton. Azon a mágikus helyen, ahol teljesen váratlanul az aszfalt fűvé változik.

KARINA: *Mérgesen Iannak*
Hozz egy kólát, oksi!?
Ian kimegy

ÉVA: Csak úgy váraozom. Mindenki tudja, hogy nem sültgesztenyét árulok. Írhatod: közülünk legalább a felének otthon gyereke van, vessző, akikről barátnők gondoskodnak, pont. Csinálták már veled kamionban, ahol a hön szerető apukák gyerekeik ajándékát őrzik, és ha véletlen lespriccelik kisfiuk kék kisautójának kartondobozát, vessző, először letörlik a gecit a dzsekiddel majd lekevernek egy pofont, vessző, mert te mocskoltad össze az ő imádott családjuk emlékét, vessző, akik ezer kilométeres távolságból gondolnak rájuk, vessző, mert ők éjszakánként milyen megerőltető munkát végeznek a volán mögött?
Karina nem ír le egyetlen szót sem.

IAN: *Bejön egy kólával*
Tudtátok, hogy a női hüvelybe másfél liter kóla is bele fér?

KARINA: Örült.

ÉVA: *Karina felállna, de Éva visszatartja*
Na, jó. Van vidámabb történetem is.

KARINA: *Évának*

Nem vagyok olyan primitív, amilyennek hiszel.

IAN: *Iszik a kólából*
Bemutathatom.

KARINA: Hagyj már!

ÉVA: Egyszer leállt mellettem egy holland. Nem akart semmit, csak különféle holmikat dugdosni belém. A végén elővett egy bűvőráját. Teljesen felizgatta. Feldugta, aztán sehogy sem akart kijönni, iszonyatosan dühbe gurult, mintha az egész az én hibám lett volna. Be kellett mennünk a kórházba, de ott sem tudták kiszedni.

KARINA: Mit tettek?

ÉVA: *A hasára mutat*
Valahol idebent tévelyeg.
Éva közelebb hívja őket. Karina és Ian Éva hasán hallgatózik

KARINA: Ketyeg. Tényleg, ketyeg!

IAN: Te egy időzített bomba vagy.

KARINA: Még mindig ketyeg.

6.

Videószolgálat

Péter diktafonról hallgatja azt a felvételt, a melyet titokban készített a hipermarketben

IAN HANGJA: *Felvételelről*
Biztonságis, dobja már ki!

PÉTER HANGJA: Egy cigiért?!

IAN HANGJA: Péter? Gratulálok, az első tolvajhoz!

ÉVA HANGJA: Én nem loptam!

IAN HANGJA: Rosszabb vagy. Te egy kibaszott szipós vagy! Ismételje, Péter!

PÉTER HANGJA: Kibaszott... szipós.

PÉTER: *Leállítja a magnót.*

Kénytelen voltam ezt mondani neki. A fickó meg csak bámult, én meg kidobtam a rámpára, oda, ahonnan a húsokat pakolják. A kibaszott drogos!

Csengő
Nyitva van!

IAN: *Belép egy videó kazettával*
A Péter videómásolója?

PÉTER: Mastroiani.

IAN: *Nem érti.*
Mastroiani?

PÉTER: Tortallinit lopott.

IAN: Milyen tortallinit?

PÉTER: Az élelmiszeren. Egy fél év után fogtam el.

IAN: Maga a biztonságis! Már én sem dolgozom ott.
Sorry, nincs valami jó memóriám.

PÉTER: Én majd segítek.
Rámutat a hangkazettákkal teli dobozokra. Leolvassa a kazettákra jegyzett dátumokat.
Nos, melyiket választja? 2000. október? Vagy 1992.
Szilveszter? Akkoriban mindenki egy új országra koccintott.
Egyesek örömeinkben, mások bánatukban. Csak én tudom, ki volt mellette, és ki ellene.

IAN: Kit érdekel ez ma már?!
Péter beleteker a kazetába, majd belehallgat

ÉVA HANGJA: *Felvételről.*
Ian... ez meg milyen név?

IAN HANGJA: Tudja egyáltalán a techno nemzedék, hogy ki volt a Jethro Tull?

ÉVA HANGJA: Angol beat zenekar, nem?

IAN HANGJA: Apám rajongott értük. Az énekest Andersonnak hívták.
Ian Anderson.

PÉTER: *Kikapcsolja a magnót*
Az emberek iszonyatosan felejtnek.

IAN: Mit akar ezzel?

PÉTER: Egyszer még jó lehet valamire.

IAN: Fenyeket?

PÉTER: Isten ments!

IAN: Ügynök kollégáinak jobban megy. Ma már saját cégük van. Vállalkozók.

PÉTER: Én is vállalkozom.

IAN: Kémkedik az emberek után.

PÉTER: Segítem az emlékezetüket. De ez csak egy hobby. Tulajdonképpen a hipermarketben dolgozom.
Zsebébe rejti a kismagnót
Ügyes kis vacak, mi? Hétméteres távolságig mindent befog.

IAN: Mi mindent?

PÉTER: Az emberi hangokat. Mindenki azt gondolja, ha csak úgy dumál a levegőbe, azzal semmit sem mond. Miközben nagyon is sokat elárul magáról.

IAN: Mondja, miért nem kellett már az IH-nak?

PÉTER: Csak kedvtelésből hallgatózom. Azelőtt sem a főnökök, hanem a rend kedvéért tettem. Hogy az országot ne rohassza szét a bordély. Nem a politika, hanem a rend a lényeg. Ha a rendszer képes rendet tartani, akkor van létjogosultsága. Az elmúlt rendszer megbukott, az új viszont fennmaradt. Azaz - életképes! Ezért szolgálom.

IAN: Azzal, hogy kémkedik utánam?

PÉTER: Fontosabb emberekről is készítettem már felvételt, mint maga, fiatalember. Ott voltam, amikor ettek, amikor vécén voltak, egy voltam közülük. Ha sokat mozog egy jó társaságban, átveszi a szokásaikat is. És nem csak a jókat! Volt közöttük sok disznó is! Ha sejtették volna, hogy én csak valamicskét is tudok róluk, azonnal ledózeroltak volna. Ezt a munkát csupán a legkitartóbbak tudták elvégezni. Mert a híres embereknek rengeteg hibájuk van! És ezekkel vissza is lehet élni.

IAN: *Nézegeti Péter régi kameráját*
Az elvtársak ajándéka, mikor nyugdíjba küldték. Hánynom kell magától.

PÉTER: *Kikapja Ian kezéből a videokazettát*
Mutassa, milyen! A szakemberek még ismerik, mi? De azért ez csak egy semmi kis márka... *Ian védekezik, Péter rendőri fogással a fotelbe nyomja.*

Üi! Akadt olyan is, aki odarendelt a hálósobájába.
Megkérdeztem, miért ne próbálják felvenni a hancúrozást,
kölsönadnám az állványt. Mire ők, hogy megpróbálták már, de
kiestek a felvételtől.
Ian fel akar állni, de Péter visszaszorítja
Rám bízta a legnehezebb munkákat. Egyszer ráállítottak Hávelre is.

IAN: Jó ember, maga ezzel dicsekszik?!

PÉTER: Elmentem bocsánatot kérni tőle a Várba, de nem engedtek be. Így hát írtam
neki... Tisztelt Elnök Úr, kérem, fogadja el bocsánatkérésem,
hogy tizenhat évvel ezelőtt, felső utasításra követtem Önt. A
nevem Önnek nem mond semmit, de én vagyok az, aki a
Tátralomnyici állomáson tüzet kért Öntől. Mivel sietett, a gyufát
nekem adta... *Elővesz egy gyufásdobozt*

A mai napig őrzöm.

IAN: Megható.

PÉTER: És te mit őrzöl? Szart sem.
*Betesz Ian kazettáját a lejátszóba. Látunk egy karácsonyi
hangulatot idéző videofelvételt: Karina és Ian a fenyőfa alatt,
mellettük a földön ül a kisfiúk. Rengeteg ajándék, természetes
beszédet hallunk, majd csillagszórók hangját.*
A felesége?

IAN: Állítsa le!
Fel akar állni, de Péter durván visszaülteti.

PÉTER: Üi!

IAN: Hogy mit meg nem enged magának!

PÉTER: Addig ülsz, amíg nem szólok!
*A karácsonyi felvételt felváltja Éva hirtelen felbukkanása
fürdőruhában – a felvétel rendesen forog. Éva a tengerparton
táncol, sztriptízt ad elő, miközben nevet. A felvételt a tenger
moraja kíséri és a kamera mögött álló Ian nehezen kivehető
kiáltásai*

IAN HANGJA: Te jössz! Isteni vagy... nagyszerű... isteni vagy... csodálatos vagy...
igen...

IAN: Ezt másolja át magának, ha akarja. Az eredetit törölje le. A karácsonyt hagyja rajta.
*Mindketten a táncoló Évát figyelik. Péter hirtelen Ianra támad és ütlegeli. A földön
hemperegnek*

PÉTER: Takarodj a lakásomból!

IAN: Eresszen, ember!

PÉTER: Mit gondolsz te magadról?! Nagyobb górékat is ütöttem már le! Földön kúsztak és köpködték a fogukat! Így könyörögtek, hogy eresszem őket! Egyáltalán nem félek tőled, mert te egy nagy nulla vagy! Egy ilyen nulla! A hipermarketben Istent játszottál, de most csak egy nagydarab szar vagy! Ekkora! Egy ideig valóban csodáltalak. Azt hittem, nálad rend van, de te aszerint dobtad ki a lányokat, hogy feldönthetők voltak-e vagy sem. Nem én, hanem te vagy a rendszer ellensége! Ilyen seggfejek miatt kezdik a rendszert megutálni az emberek!

Elengedi Iant

Most menj, és cserélj gatyát.

IAN: Nem vagyok a foglya, érti?!

PÉTER: *Ránéz Éva megállított videofelvételére*
Hol találom?

IAN: Kuss!
Péter megüti
Nem tudom! Már két hete keresem!

PÉTER: Mit tettél vele?
Ismét megüti Iant

IAN: Maga megőrült! Hagyja már abba!

PÉTER: Mit tettél vele?

IAN: Semmit. Leugrott cigiért, aztán többé nem jött vissza.
Semmit sem tettem vele.
Péter hoz két poharat és megtölti vodkával

PÉTER: Igyál!
Ian erőltetetten iszik. Péter ismét tölt, mindketten isznak.
Két hete, hogy elment?
Ian bólint
Egyszer egy fél évre eltűnt. Valamit elcsent a spanyoloknál, erre zsuppsz, hazaküldték.
Ian iszik
Ő a lányom.
Péter ismét tölt. Kiissza a következő vodkát
Minél idősebb, annál kevésbé értem.
Tudod, hogy egyszer mit tett? Volt egy régi orosz kerékpárunk. Rátett egy gumis autódudát, leszerelte a láncokat. Aztán nekiindult a legmagasabb dombról és dudált, akár a Jerikó falainál.

IAN: Ez rá vall.

PÉTER: Törött kéz, kiütött fogak, izomszakadás, és mindössze tíz éves volt.
Vodkát isznak. A falon leáll a videófelvétel. Éva a tengerparton. Az iskolában folyton provokált. Mély dekoltázsokat viselt. Otthonról még normálisan távozott, de már a folyosón felvette a miniszoknyát. Mit – miniszoknyát! Inkább egy derékszíjat! Aztán hívatott az igazgató, hogy elvtárs, tudja maga, mit visel a lánya?! Amikor a srácok a kapualjban kipróbálták az acetont, rögtön beszállt! Mindig úgy szipózott, hogy mindenki lássa. Tudod te, hogy én ezért mit szívtam a munkahelyemen?! Mi mindent kellett miatta felvállalnom? A kibaszott életbe, nem a karrieremért tettem! Hanem a kölyökért!

Önt Iannak, lassan lerészezedik

Attól félsz, hogy leitatlak? Hogy holtan találnak az autóban? A baleseteket mások intézik. Én csak a fülük voltam. A fül meg nem gyilkol. Igyál a füleddel.

Megisszák a következő vodkát

Ne félj, nem bántalak.

IAN: Mennem kell.

PÉTER: Beszartál, mi?
Ian megcsóválja a fejét
De igen.

IAN: Nem.

PÉTER: Tudod miért csinált magából kurvát a hipermarket előtt? A saját apját akarta megaláznia! Teljesen beetetett! A raktárból néztem minden egyes autót, amelyik csak leállt mellette.

IAN: Az enyémet is?

PÉTER: Szarok rá!
Átöleli Iant, tölt neki, isznak.
Haragszol, hogy megütöttelek? Mondd őszintén, haragszol?
De az igazat!
Ian óvatosan csóválja a fejét
Mennyit bírtál ki vele?

IAN: Öt hónapot.
Péter kezét fog Iannal

PÉTER: Te nem tudsz kezét fogni! Megszorítani, és a másik szemébe nézni? Ezt nem tudod?

IAN: *Kezét nyújt, és erősen megszorítja tenyerét*
Ez OK?

PÉTER: Most hallgass!

A kazetták között keresgél. Egyet elővesz, beteszi a lejátszóba, bekapcsolja. Gyerek éneket hallunk.

Ez volt az első napja az iskolában. Csodaszép ősz volt. Úgy nézett ki, hogy minden rendben lesz. Soha nem érezted még úgy, hogy ha a napba nézel, akkor minden OK lesz? Hittem abban, hogy a kicsi lány ismét összehoz a nejemmel. Isteni ősz volt... De semmi sem távolítja el úgy egymástól a házaspárokat, mint épp a saját gyerekek.

Vodkát töltenek. Isznak. Sötét.

7.

Szerepválogatás

Anna a saját szobájában

ANNA: Ma mindent utoljára csinállok. Utoljára mentem el az Állatkertbe is. Ledöbbsentem! Milyen koszos és szánalmas. Szerettem oda járni a kislányommal. Akkor még volt tarajos süllő. Voltunk vagy tízszer, de csak egyszer láttuk. Fantasztikusan bátortalan kis állat. Mindig lapul valahol. Azt hittem, hogy ma utoljára szerencsém lesz, de nem jött össze. A süldisznót már soha nem fogom látni. Sem a kedves nővéreket. Általában mosolyognak az emberre! Fiatal lányok, aki rámosolyognak egy idős hölgyre! Szívből. A fiatal sebész, pedig megfogta a kezemet. Mintha megrázott volna az áram. A kőpadló sakktablára emlékeztetett, és az orvosok voltak a sakkfigurák. Csak fehérek. Egy pillanatra azt hittem, hogy egy filmben vagyok, nem egy kórházban. Majdcsak jön egy csörgősipkás bohóc, és azt mondja, hogy Anna, mindez csak egy rossz tréfa volt. Maga nem is rákos.

Előveszi a steril fecskendőket

Két óráig hat. Este szűrhetem a következőt. A combomba. Egyszerű. Mint, amikor egy pulykát rummal feltöltenek. Megszúrják, aztán zsupsz, be a sütőbe. Otthon sokkal kellemesebb meghalni, mint a kórházban. Zenét hallgathatsz, bekapcsolhatod a lemezjátszót, amelyen forog, ugrál és sistereg a bakelit lemez. Nem azokat az idétlen CD-eket, amelyek leginkább egy virágcserep alátétre emlékeztetnek. A fekete korongokon a zenének legalább súlya van. Sok minden, ami ma már nevetségesnek tűnik, még itt van közöttünk a múltból. Engem nem zavar, ha nevetnek rajtam. Az sem, ha a saját lányom sem vesz komolyan. Ma mindent utoljára csinállok. Utoljára még káromkodom is.

Szívből

Csinálják össze magukat!

Nevet, akár egy kis gyerek

Hát ezt korábban kellett volna! Amikor felkeresett az a nő a hangosbemondóból, hogy – Anna asszony, maga egykor nagyon szépen szavalt. Mit szólna, ha ez a fülbemászó hang, amely egykor Jeszenyin halhatatlan sorait keltette életre, ezúttal egy

olyan földhözragadt helyen szólalna meg, mint amilyen a hétköznapi álmodozók temploma – egy hipermarket?!
Dühösen

A hétköznapi álmodozók temploma! Azt kellett volna válaszolnom, hogy csinálja össze magát, asszonyom! De valamiből meg kellett élnem.
Felteszi a fülhallgatót és csöndben nevet

x x x

Éva belép a liftbe

ANNA HANGJA:

A hangosbemondóból. Gong

Rendezvény termünkben öt perc múlva kezdődik a „Nina von Autobahn” című film szereplő válogatása. Rendezvény termünkben öt perc múlva kezdődik a „Nina von Autobahn” című film szereplő válogatása.

Gong. Ian beszáll a liftbe. Éva benyomja a gombot. A lift elindul.

IAN: Biztos voltam benne, hogy itt leszel.

ÉVA: Vele vagy?

IAN: Miért hagytál el? Szerintem, tudnánk egymás mellett élni.

ÉVA: Egymás mellett igen. Együtt nem.

IAN: Eltűnsz egy szó nélkül, mint egy tini. Most azért jöttél, hogy kicsinálj?

ÉVA: Egy ügynököt, aki képtelen saját feleségét áruba bocsátani? Magadat csinálod ki.

IAN: *Benyomja a STOP gombot. A lift megáll.*
Gyere vissza.

ÉVA: Bocsáss meg, válogatásra megyek.

IAN: Karina válni akar. Még a fiamat sem láthatom! Most már te sem vagy, és ő sincs!

ÉVA: Csak egy lehetőségem van, ahogy a többieknek is.

IAN: Te filmezni akarsz?!

ÉVA: Igen, én filmezni akarok.

IAN: Nem is vagy színésznő.

ÉVA: Ez a film rólam szól.

IAN: Nem feküdtél le a producerrel.

ÉVA: Hermannel? Egy óráig a seggében volt a hajszárítóm. Azt mondta, én voltam az első nő, aki kielégítette.

IAN: Gratulálok! Akkor válogatás!

ÉVA: Az.

IAN: Már alig várják a friss husit. A rendező, az operatőr, a producer, mindenki látni szeretné, ahogy hajbókolsz előttük.

ÉVA: A lényeg az, amit a Hermann mond.

IAN: Ja, az ő filmje.

ÉVA: Hermann szerencsés fickó.

IAN: Ha egyszer bekapcsolják a seggében a hajszárítót.

ÉVA: Bekapcsolják.

IAN: Totál bele van zúgva a segédoperatőrbe.

ÉVA: Bekapcsolják, ne félj!

IAN: Már kettesben vacsoráznak

ÉVA: Bekapcsolják!

IAN: Ja, és akkor majd a Hermann úgy beindul, hogy a füléből is gőzölni fog. Azzal az ujjával, amellyel benned volt... melyik ujjával is?
Éva leveszi a cipőjét, és a lábára mutat
Rád mutat, azt mondja – Das ist sie!
Benyomja a lift gombját - A lift elindul
Most már mehetsz a válogatásra

ÉVA: Nem akarsz az ügynököm lenni?

IAN: Nem javítok hajszárítókat.

ÉVA: *Átöleli*
Hiányoztál.
Csöngetés. A lift megáll
Jössz?
Kiszáll a liftből. Hirtelen elrohan és kiáltozik
Hermann!!! Halo!!!

x x x

Péter válaszol az újságírók kérdésére

PÉTER: Hogy mit szólok ahhoz, hogy a lányom egy filmben szerepel? Nina az útszélen? Mindig is kezelhetetlen volt. A feleségemmel pokoli, hogy mit küszködtünk vele. Hogy mit gondolok a filmekről általában? Elég gagy. Ma már minden idiótának megjelenik egy CD-je, saját talkshow-ja van, és filmszerepet is vállal. Nekem ez ellen semmi kifogásom. Kérem szépen, ilyen időket élünk! Aki nem szerepelt még a tévében, az nem is létezik. Azt sem tudom, hogy Éva milyen valójában. Hét éves koráig mindent tudtam róla. Ma már semmit. Nem mondanám, hogy, azaz... olyan útszéli nőcske típus. Csupán fél évig csinálta. Nézzék, én sem titkolom, hogy ügynök voltam. Spicli. Egyszer Hávelt is megfigyeltem, amikor egy titkos találkozón volt a Tátrában: Csak annyit mondtak, hogy tiszta a levegő. Az egész vonat a miénk volt! Saját jegykezelővel, saját pincérekkel az étkezőkocsiban. Mindenkiről mindent tudtunk. Ki mit iszik, ki mikor kér sonkát tojással. Aztán az állomáson tüzet kínált a cigimhez, és a gyufát nem kérte vissza. Valami azt súgta, Péter, tedd zsebre!

Előveszi a gyufásdobozt

Most már örülök, hogy nálunk is demokrácia van, hogy a „b”listás polgárok újfent lehetőséget kapnak. Hogy én, az egykori ügynök, interjút adok egy presztízses napilapnak. Hogy a lányomat, az egykori prostituáltat, ma művésznőként ünnepelek. Hogy a tűznél, amelyet egykor a másként gondolkodók gyújtottak meg, ma már mi, legyőzöttek és megalázottak is melegedhetünk. Hogy ma újra szükség van ránk. Hogy újra kezdet fognak velünk. Hogy újra eljön a mi időnk.

x x x

Anna, fülén fülhallgatóval, akár egy szinkronstúdióban azt a kivetítő vásznat figyeli. Rajta Karina és Ian argentin szappanoperás szerepkörben. Hevesen veszekedés folyik. Egymást dobálják tárgyakkal, időközben hajba kapnak. A veszekedést nem halljuk. Anna, ellentétben a felvétel képeivel, mindkettőt mély megértéssel „szinkronizálja”.

ANNA:

Mint Karina:

Nehéz időszak volt, felejtsük el.

Mint Ian:

Kedves tőled, hogy megbocsátasz.

Mint Karina:

Őszintén örülök, hogy azt a szerepet nem kaptam meg. Ez egy „b”-és film.

Mint Ian:

Igazad van. Nina, ez egy „b”-és film.

Mint Karina:

Nem kell benne játszanom.

Mint Ian:

Drágaságom elhanyagoltalak, de ígérem, ezentúl minden megváltozik. Sokkal több időt töltök a családommal.

Mint Karina:

Tudod, hogy meghívtam az anyámat?

Mint Ian:

Nagyszerű ötlet, drágám!

Mint Karina:

Nálunk fog lakni.

Mint Ian:

Milyen figyelmes vagy! Miért nem hívtuk meg korábban?

Mint Karina:

Segít a kicsivel.

Mint Ian:

Neked még sokat kell filmezned, te kis filmszillag. Igaz, hogy Forman is megkeresett?

Mint Karina:

Meglepetésnek szántam.

Mint Ian:

Boldog vagyok! Ha itt lesz a mama, kibontunk egy jó bort... úgy hallom már jön is!

Mint Karina:

Mami!

A felvételen a dühös Karina arcának kinagyított részlete.

Undorral beszél a kamerába. Anna továbbra is

„szinkronizálja” szeretetteljes hangjával

Mint Karina:

Olyan boldog vagyok, hogy megjöttél! Szeretném utolsó napjaidat minden percét veled tölteni, mama. Annyi mindenről kell még beszélünk! Főleg most, hogy tudom, mi milyen áldozatokat hoztál miattam. Nyújtsd a kezéd!

Karina Anna felé nyújtja kezét Sírástól és a gyűlölettől, arca eltorzul.

Szeretlek mama.

Tartja a kinyújtott kezét

Nagyon szeretlek.

Anna belövi magát és kimegy. A felvételnek vége. Bejön Karina.

x x x

KARINA: Az ki van zárva, hogy a fiam színész legyen. Sportoló lesz. Csak úgy, saját örömére. Semmire nem kényszerítem. Hacsak egy edző is rábeszelné, hogy lépjen be egyik ifjúsági csapatba, a manust saját kezeimmel taszítom le a lépcsőről!

Csörög a mobilja. Karina hagyja, hogy elhallgasson.

Meghallgatja az üzenetet.

Pipp hang

IAN HANGJA: *A mobilból*
Ian vagyok. Karina, kérlek... ne üzengess ügyvédeken keresztül.
Beszélünk kell. Nekem bármikor jó.

KARINA: *Kinyomja*
Vett egy számítógépet, hogy játssza azokat a játékokat. Nem mindegyik harci. Láttam egy olyan kínai labirintust is. Egy kislány fel-alá szaladgál és szedi össze a gyémántokat. Teljesen értelmetlen. A fiam programozó lesz. A számítógéppel összehozza a tudományt, a bizniszt és grafikai dizájnt. Mindeközben sportolhat.
Ismét megcsörren a mobil. Karina hagyja, hogy elnémuljon. Meghallgatja az üzenetet.
Pipp hang

IAN HANGJA: *A mobilból*
Csesszék meg, talán virtuálisan vágjam le a farkam?! Mond, mit akarsz?! Bocsika! Bocsika!

KARINA: *Kinyomja*
Csak semmi szerep az érettségi banketten. Nehogy véletlenül is bele szeressen. A gyerekek imádnak szerepelni, és aztán az egész életük ezzel telik. Annyi tehetséges gyereket láttam kiégni, és a mai napig nem tudom miért. Láttam sok verekedős gyereket és csúnya lányokat is, akik gyerekkorukban pechesek voltak, később meg birtokba vették a világot, amit sajátképzükre formáltak. Ciki harmincévesen rájönni, hogy a szerepeket valójában mások alakítják.
Megcsörren a mobil. Karina hagyja, hogy elnémuljon. Meghallgatja az üzenetet.
Pipp hang

IAN HANGJA: *A mobilból*
Bocsika! Bocsika! Bocsika! Bocsika! Bocsika! Bocsika!

KARINA: *Kinyomja*
El akarok innen menni. Nagyon messzire. Válok, árulom a házat, távozom. A három legjobb dolog, amit valaha csináltam.
Megcsörren a mobil. Karina hagyja, hogy elnémuljon. Meghallgatja az üzenetet.
Pipp hang

IAN HANGJA: *A mobilból*
Vettem a kicsinek harminc kisautót. Olyan kéket, mint amelyet vezet. Azt szereti legjobban. Küldöm őket apránként. Ha nem adod oda, jön a következő. Egyszer csak megkapja.

KARINA: *Kinyomja*
Mindenki kér, hogy maradjak. Meg hogy az én koromban talán újból akarom kezdeni!? Hogy oda kint normális emberek is

akadnak, de én számunkra csak idegen maradok. Hol az...
otthon? Az országnak papírja van rólam, hogy ide tartozom, de
mégsem érzem magam otthon.

Megcsörren a mobil. Karina hagyja, hogy elnémuljon.

Meghallgatja az üzenetet.

Pipp hang

IAN HANGJA:

A mobilból

Karina? A mobilomra készítettem felvételt Petya hangjáról.
Beklikkelem a HANGOT, klikkelem HANG BEÁLLÍTÁS,
klikkelem SAJÁT HANGOK, klikkelem PETYA. Soha nem
veheted el tőlem!

*A mobilból gyereknevetés hallatszik. Karina egy darabig
hallgatja, aztán kikapcsolja a telefont, és csöndben távozik.*

Egy idő után Pipp hang.

ISMERETLEN HANG:

Őö... itt az orvosi továbbképző klinika. A mobilon megtaláltuk
az Ön számát. Férfját autóbaleset érte. Kérem, hívjon vissza.

8.

Csarnok a Hipermarketben

A hangszórókból kellemes zene szól

IAN: Na, milyen érzés sztárként visszatérni?

ÉVA: Nézem azokat a csajokat, a piros mellényükben... dögösek

IAN: Az újságírók ötlete.
Átnyújt Évának egy piros mellényt

ÉVA: Majd ha megőrültem!

IAN: Csak átdobod a kosztümön.

ÉVA: Hogy nézek ki majd?! Ez farmert és pólót kíván.

IAN: *Elővesz a táskájából egy farmert és egy pólót*
Na, aztán gyere a CD-khez.

ÉVA: Geci!
Éva kimegy

ANNA HAGJA:

A hangszórókból. Gong

Kedves vásárlóink, felhívjuk szíves figyelmüket, hogy
áruházunkban megjelent a „Nyina az útról” című új film
videokazettán. A kazettákat áruházunk egykori munkatársa, a

film főszereplője ma dedikálja. Köszönjük a szponzoroknak, hogy lehetővé tették, hogy minden kazettához egy illatos ajándékot adjunk, s egy exkluzív szájvízzel ajándékozunk meg önöket! Húsz perc múlva minden kedves vásárlókat várjuk.
*Bejön Péter, a biztonságisok fekete egyenruhájában.
Nadrágszíján pisztoly, bilincsek, könnygáz.*

- IAN: Micsoda cowboy!
- PÉTER: Saját cégem van. Két hipermarkettel szerződtem. Tolvaj egy száll sem.
- IAN: Tolvajok mindig is voltak.
- PÉTER: A maguk idejében biztos.
- IAN: Lopniuk kell. Ez ösztönös.
- PÉTER: Maga beszél az ösztönökről?
- IAN: Ez egy önfenntartási ösztön.
- PÉTER: Az meg mi?
- IAN: Lehet kapni az illatszerben. Van folyékony is meg gél is.
- PÉTER: Eljön megnézni Évát?
- IAN: Nem ismerek semmiféle Évát.
- ANNA HAGJA: *A hangszóróból. Gong*
Figyelem, különleges felhívás! Kérjük kedves figyelmüket!
- IAN: Ez nem Anna?
- PÉTER: Kiengedték a kórházból?
- ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
Ma mindent utoljára csinálok. Önökhöz is utoljára szólok. Innen fentről látom, hogy csillognak a krómozott bevásárlókocsik ... mint ahogyan a hó csillog a hegytetőn.
- PÉTER: *Adóvevőbe*
Hívják az orvost!
- ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
Ragyog, akár a hó a régi szép kínai versekben, amiket már húsz éve nem olvasok.
Péter elszalad, Ian telefonál

IAN: Ian vagyok. Karina, kérlek... ne üzengess ügyvédeken keresztül. Beszelnünk kell.
Nekem bármikor jó.
Kikapcsolja mobilját

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
Nagyon kevés az időm... Ezért most elmondok önöknek egy verset... mert csak a vers lassítja az idő múlását.

PÉTER: *Érkezik*
Magára zárta az ajtót.

IAN: Akkor most majd egy darabig elszavalgat. Vagy minden osztályra tegyenek be zenét.

PÉTER: Milyen zenét?

IAN: Rádiót, tévét. Porszívót. Harsogják túl.

PÉTER: Jó ötlet.
Az adóvevőbe
A tévéket teljes hangerőre! A porszívókat is! Mindenhol!

IAN: A tanácsot önzetlenül kapta. Tisztelje!

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
(részlet Bohumil Mathesius ókínai parafrázisaiból)
**A messzi határhegy felé
távoztál, kedvesem,
egy éve már, hogy ujjaid alatt
nem remegnek kebleim**

Ian nevet. A sorok között megszólalnak a tévékészülékek, a mixerek.

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
(részlet Bohumil Mathesius ókínai parafrázisaiból)
**Lesoványodtál a harcban
Télre készítem a ruhád
Szűkebbre veszem majd
Szűkebbre, mint eddig**

IAN: Mindjárt kezdődik a dedikálás, intézkedjen már, ember! Ebben a hangzavarban nem lehet dolgozni!

PÉTER: Bezárkózott! Nem fogja fel?

IAN: Törje be az ajtót.

PÉTER: Páncélozott. Ott a trezor.

IAN: No, viszlát!

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
(részlet Bohumil Mathesius ókínai parafrázisaiból)
Na menjenek: az öreg már jól van!
Mert nem tudják: szerencsét keres – fáradtan, egymaga.

IAN: Örült, akár a lánya.
Telefonál Karinának
 Cseszd meg, talán virtuálisan vágjam le a farkam?! Mondd, mit akarsz?! Bocsika! Bocsika!

Kikapcsolja a mobilt. Péternek
 Fogadni mernék, hogy valaki már értesítette a franciákat, hogy itt mekkora kupi van!

PÉTER: *Az adóvevőbe*
 Kapcsolják le a villanyt... hogyhogy nem lehet?! Mit nem lehet?! Akkor kapcsolják le a főkapcsolót. Azonnal!

IAN: Én ezt nem tenném!

PÉTER: *Az adóvevőbe*
 Igen, jól értette! A főkapcsolót!

IAN: Ki akarja kapcsolni az áramot?
Hirtelen sötét. Riadt kiáltások

PÉTER: Az istenit, mi van a vészlámpákkal! Miért nem működnek?!
Az adóvevő sistergése
 Hé, ha ez így megy tovább, fizetés nélkül távoznak! Lóduljanak a hármásra... mindenhol?! Nem léteznek! Kicsinálom magukat! Kapcsolják vissza az áramot! Igen! Visszakapcsolni a főkapcsolót!

Az áruházban újra világos lesz. Ian idegesen jár fel-alá. Karinát hívja

IAN: Bocsi! Bocsi! Bocsi! Bocsi! Bocsi! Bocsi! Bocsi! Bocsi!
Kikapcsolja a mobilt
 Mit bámul?! Intézze a saját kupiját!

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
 ... ahogyan a nyári tengert elönti a nyugalom... nyugalom és a béke.

PÉTER: *Visszaszalad*
 Csak nem veszttem el az állásom e miatt a tehén miatt!

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
 ... előítéletek nélkül jelenek meg... megbékélve mindennel ... s utoljára tekintek e világra...

IAN: *Karinát hívja*
 Vettem a kicsinek harminc kisautót. Olyan kéket, mint amelyet vezet. Azt szereti legjobban. Küldöm őket egyenként. Ha nem adod át, jön a következő. Valamikor csak megkapja...

ÉVA: Farmerben és piros mellényben jön be, akár egy eladó.
 Már megint hívod?

IAN: Ne törődj velem!

ÉVA: Mi bajod?

IAN: Bocs. Kikészít ez a hely.

ÉVA: Nem én akartam ide jönni! A te hülye ötleted volt!

IAN: Itt az összes tévé!

ÉVA: Attól én nem szarok be!

IAN: Csinálunk egy pár interjút, aláírkantasz egy-két kazettát, és megyünk.
Elcsöndesülnek a tévék, a porszívók, az egész hanghátter

ANNA HAGJA: *A hangszóróból*
 Mindenkit imádok. Egytől egyig. Mindenkit, aki itt van.

ÉVA: Ez valami marketingfogás?

IAN: Az anyósom? Az egész élete egy marketingfogás volt.

ÉVA: *Letépi a piros mellényt*
 Most már mindenhol ott a családod!?

IAN: Már nem az én családom!

ÉVA: Menny dedikáld a kazikat!

IAN: Éva! Ott kell lenned!

ÉVA: Most éppen rágyújtanék!
Rágyújt egy cigarettára

ANNA HANGJA: *A hangszóróból(részlet Bohumil Mathesius ókínai parafrázisaiból)*
**A borókafenyők törzsét gyöngéden befonja a köd:
 Kérdezik a legényt: nem tudja hol az úr?
 - a hegyekbe ment, növényeket szedni,
 Betakarta a köd, senki sem tudja, merre járhat.
 Nevetést hallunk, és a vásárlók tapsát**

IAN: Imádták.

ÉVA: Mekkora barmok vagytok! Még a bajon is keresni tudtok.

IAN: Nekem ehhez mi közöm?!

ÉVA: Eressz! Talán visszajövök, de most engedj! Senkit sem akarok látni!
Elmegy

IAN: *Telefonál*

Karina? A mobilomra felvételt készítettem Petya hangjáról. Beklikkelem a HANGOT, klikkelem HANG BEÁLLÍTÁS, klikkelem SAJÁT HANGOK, klikkelem PETYA. Soha nem veheted el tőlem!

A mobilból gyereknevetés hallatszik. Karina egy darabig hallgatja, aztán kikapcsolja a telefont, és csöndben távozik. Egy idő után Bipp hang.

ANNA HANGJA: *A hangszóróból*
Én, Anna... szeretlek benneteket... szeretlek...
A vásárlók tapsolnak

PÉTER: *Bejön*
Mindjárt megfúrják a zárat.

ANNA HANGJA: *A hangszóróból*
Örülök, hogy szólhattam önökhöz. Hogy életem utolsó pillanataiban verssel kedveskedem... életem utolsó pillanataiban, ugye értik, mit akarok ezzel mondani?!
Kitör a pánik

VÉVŐK HANGJA: Bomba! Bomba van az áruházban!
Kiáltások. Törött üvegek csörömpölése

PÉTER: *Az adóevőbe*
Öröket a kijáratához! Nyissák ki a vészkijáratokat!

ANNA HANGJA: *A hangszóróból*
Kérem... ezek az utolsó perceim... az enyéme... nem az önöké... nyugodjanak meg, kérem...

PÉTER: *Hallgatja az adóevőt*
A műszakin lopnak!
Elszalad Iannel. A pánik hangjai erősödnek.

ANNA HANGJA: *A hangszóróból*
Álljanak meg... csak lassítani akartam... kérem. Kérem!
Oldalról begördülnek a bevásárló kosarak és összeütköznek. Hatszor egymás után. Gong
Csinálják össze magukat.

A pánik hangjai fokozatosan elcsendesülnek. Bejön Éva, a kezében egy tizkilós csomagolású mélyhűtött sültkrumpli. Éppen, hogy el tudja rejteni a pólója alatt.
Nézzék el nekem, de szerintem megérdemlik... jól van... kedveseim... most lélegezzenek... mindenki... minden sor között... állítsák fel a felborult kocsikat... fogják meg gyerekeik kezét... ne rohángáljanak... látom magukat... az hiszik, hogy ez egy tükör, de ez itt egy ablak... jól van... köszönöm, hogy hallgattak rám... mert Anna mindenkit szeret...
A hangszóróból a betört ajtó hangját halljuk. Anna sikoltozását, a mikrofon füttyülését és a csendet. Bejön Péter

PÉTER: Éva...

ÉVA: Mit akarsz?!

PÉTER: Letöröljem?

ÉVA: Már elfelejtetted, hogyan rúgtak ki innen?

PÉTER: Te meg megfélekedtél arról, hogy kinek a parancsára tettem?

ÉVA: Még beszélni sem mertél velem, nehogy valaki rájöjjön, hogy mi ketten rokonok vagyunk. A cég családtagot alkalmaz. Többet lopnak, mint mások. Ők képesek megegyezni. De mi nem. Mi ezt soha sem tudtuk.

El akar menni

PÉTER: Mi van nálad?

ÉVA: *Megmutatja a sült krumpolis zacskót.*
Lopok, nem?

PÉTER: Hogy te – lopsz?

ÉVA: A színésznők lopnak, nem olvastad? Hollywoodban ékszert, nálunk sült krumplit. Az a film szart sem ér. Az egész Nina az útról egy szar. Csak egy kis botrány csak segíthet rajta.

PÉTER: Gyere haza. Kifestettem a szobád.

ÉVA. *Felnevet*
Fent hagytad a Madonna poszterét?

FÉRFI HANG: *A hangos bemondóból. Gong*
Kedves vásárlóink, elnézést kérünk, kolleganőnk indiszponált állapotba került. Figyelmükbe ajánljuk, hogy kárpótlásként 30 százalékos engedményt adunk arra a termékre, melyet önök választhatnak ki. Ez a kivételes kedvezmény, csak azoknak szól, akik bent maradtak áruházunk vásárlóterületén.

Gong. Taps és egyetértő kiáltások

- ÉVA: Remélem, többet már nem találkozunk.
- PÉTER: *Kirántja a sült krumplit Éva kezéből*
Na, hallgass ide!
- ÉVA: Add vissza!
- PÉTER: Csak most az egyszer hallgass meg!
- ÉVA: *Elveszi Péter csavarhúzóját*
Na lám! Amit megpillantok, el is veszem. Minek ez neked?!
Előveszi zseblámpáját. Nem működik. Péterhez vágja.
Eleget loptam, mi? Ezt nézd meg! Koenzines szappanok,
antistressz zoknik, anatómikus kefék.
Hoppá!
- PÉTER: Ne engedd, hogy hülyeségek miatt csukjanak le.
- ÉVA: Feldobsz! Mint anyát? Amiért levelezett a müncheni bátyával?
- PÉTER: Én nem dobtam fel!
- ÉVA: Nem hiszek neked.,
- PÉTER: Esküszöm! Dolgoztam, amikor felhívtak, hogy egy emigránssal levelezik,
országunk ellenségével, nem én voltam, cseszék meg, utána
egy hónapra félreállítottak, alig bírtam visszavergődni.
- ÉVA: Miattad mérgezte meg magát a boltban.
- PÉTER: Agyvérzést kapott!
- ÉVA: Kinyitotta a gázcsapot! A bojler mellett találtak rá! Te tényleg azt hiszed, hogy hülye
vagyok?! Idegenek temették el, mert te épp akcióban voltál.
- PÉTER: Tudod kire állítottak rá?
Megcsörgeti a gyufásdobozt
- ÉVA: A sajtónak is hazudtál. Ezt a gyufát a szemközti trafikban vetted!
Péter lekever neki egy pofont
Többre nem vagy képes?!
Péter lekever még egy pofont
Szégyenkeztem a gyerekek előtt, hogy vered anyát! Mindenki
tudott róla!
- PÉTER: Nem akartalak megütni... nézd... mindketten begurultunk... én...nos, a kurva
életbe, egy pár dolgot képtelen voltam elviselni!

FÉRFI HANG: *A hangos bemozdóból. Gong*
Kedves vásárlóink, felhívjuk figyelmüket, hogy áruházunkban megjelent a „Nyina az útról” című új film videokazettán. A kazettákat hamarosan dedikáljuk áruházunkban. Szeretettel várjuk önöket.

PÉTER: Újra egy család lehetnénk.

ÉVA: Semmit nem kérek tőled, csak ezt a sült krumplis zacsekot.

PÉTER: Évikém...
Éva kitépi Péter kezéből a zacskót. Péter fölemeli a csavarhúzó
Csak most az egyszer hallgass meg. Tartsd tiszteletben a dolgokat úgy, ahogy vannak. Miért provokálsz folyton! Nem ismered a határokat, de most tényleg ráfáztál!
Éva a hasán tartja a tasakot, mint valami páncélt
Ezt itt hagyod, megértetted! Tessék letenni! Engem te nem fogsz megalázní! Akkor sem sikerült, amikor a szemem előtt másztál a pasikkal az autóba, és most sem fog sikerülni! Nem vertelek gyakran! Nagyon is keveset vertelek! A francokat, engedelmeskedj, és azonnal tedd ezt le!

Éva nem engedelmeskedik. Szorosán magához szorítja a zacskót
Makacs vagy, akár az anyád!

Péter beledöf a csavarhúzóval a tasakba. A zacskó szétszakad, a földre hull a sok fagyott krumpli. Éva mozdulatlanul áll és a hasáról peregnek le a krumpli szeletkék. A zacskó a földre esik. Éva pólóján egyre nagyobb a piros folt. A lány összecsaplik.

PÉTER: *Térdre ereszkedik és átöleli lányát*
Évikém... kislányom...
Odaszalad Ian. Péter hisztérikus
Megzsarolt! Ellopott egy csavarhúzó és meg akart ölni! Dühöngött, be van löve! Jogos önvédelem volt, ezt még a bíróság is elismeri!
Mindenki látja, hogy szipózik.

IAN: Bolond! Már egy éve tiszta!
Megragadja Éva kezét
Minden rendbe jön, meglátod... majd az orvosok...
Éva magához szorítja. Ian felé hajol. Éva a hasára mutat. A véres folt egyre terjed. A lány valamit suttog

IAN: Tessék?

ÉVA: Már... nem ketyeg...
Leccsapja szemét

IAN: Ne mozdulj, kedvesem...

PÉTER: *A hangosbemondóba*
Hívjanak mentőt. És adjanak be zenét! Muszáj, hogy ekkora csönd legyen?!

IAN: Nem várhatok a mentőre!
Ölbe veszi Évát.
Kitartás, kedvesem, minden oké lesz.
Péter segít kicipelni a kocsiba. Az induló autó hangja.

Bipp-hang

ISMERETLEN HANG: *A telefonból*
Őö... itt az orvostovábbképző klinika. Egy mobilon az Ön számát találtunk. Férjét autóbaleset érte. Kérem, hívjon vissza.
Bejön Karina egy papírtasakkal. Lassan előveszi Ian személyes holmiját – öngyújtó, kulcsok, pénztárca.

ISMERETLEN HANG: *Bipp-hang. A telefonból*
Itt az egyetemi kórház. A biztonsági őrt és a lányt megműtötték. Állapotuk stabilizálódott. A sofőr a baleset következtében elhunyt. Kérem, ahogy tud, jöjjön a kórházba.
Karina egyenként harminc kék kisautót vesz elő a papírtasakból, melyet Ian a kisfiának szánt

FÉRFI HANG: *A hangos bemondóból*
Kedves vásárlóink! Kellemes vásárlást kívánunk önöknek áruházunkban. Felhívjuk figyelmüket, hogy ingyencsonyha részlegünkön megkóstolhatják mai napi ajánlatunkat, a francia hagymalevest. További szép napot!

A hangszóróból csendes zene szól. Karina közben a papír tasakból ki pakolja a játékokat. A földet lassan beborítják a kék kisautók.

VÉGE

Fordította: © Huszár Sylvia
2005